Spis treści

Wstęp 9

Część pierwsza. Śmiech farsy

Rozdział 1. Dawny jarmark, matecznik późniejszych popularnych gatunków, i szczególny uczestnik jego performansów – szarlatan 21

Rozdział 2. O śmiechu w ogólności i śmiechu farsy w szczególności 51

Rozdział 3. O starej farsie przedmieszczańskiej, zwanej też farsą miejską, i o pokrewnych jej intermediach 72

1. Antyczni protoplaści gatunku 72
2. O farsie średniowiecza i renesansu oraz o intermediach 82

Rozdział 4. O polskich sztukach, jakie zawdzięczamy jarmarkowi, i tych utrzymanych w ludycznym klimacie dawnej farsy 97

Rozdział 5. Duch jarmarku i repertuar popularny 117

Rozdział 6. Farsa mieszczańska XIX i XX wieku na oficjalnych polskich scenach w międzywojennym dwudziestoleciu 146

Część druga. Płacz melodramatu

Rozdział 7. Melodramat, czyli wielość efektów, kuglarstwo i magia w „wyciskaczach łez” 169

Rozdział 8. O płaczu w ogólności oraz emocjach i łzach na melodramatach – w szczególności 192

Rozdział 9. Jarmarczność, przedmiejskość i powszechność rozrywki – podstawowe kategorie popularnego teatru 213

1. Jak jarmark stworzył bulwarowy teatr i co teatr ten wziął od jarmarku 213
2. Wiedeńskie sceny przedmiejskie 224
3. Londyn, czyli powszechność – scena jest wszędzie: na ulicy, w pubie, w domu, w teatrze, w sklepie, w tawernie, w zajeździe, w music-hallu... 236

Rozdział 10. Polski melodramat i jego autorzy 246

Rozdział 11. O Boskiej sprawiedliwości, czyli po co melodramatowi teodycea 260

Rozdział 12. Na scenach zaczynają dominować „źli" bohaterowie – Mackie Majcher w Londynie, Robert Macaire w Paryżu i trzech lumpenzievagabundów w Wiedniu 272

Zakończenie, czyli dlaczego napisałam tę książkę 277

Bibliografia 280

Spis pierwodruków 298

Streszczenie 299

Indeks osobowy 301